

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Lanu Štok, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja V. Š., O., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 5. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje tuženog Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/20-01/1436, URBROJ: 401-01/06-21-2 od 24. veljače 2021.“

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Povjerenika za informiranje odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Vlade Republike Hrvatske, Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava (dalje u tekstu: Ured zastupnika RH) kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama.
2. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu kojom osporava zakonitost i zahtijeva poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).
3. Tužitelj u tužbi tvrdi da u predmetu 963/18 koji se vodi pred Europskim sudom za ljudska prava (dalje u tekstu: ESLJP) pristup zatraženom dokumentu ne bi ozbiljno ugrozio zaštitu sudskog postupka 963/18 ni bilo kojeg drugog sudskog postupka pred ESLJP. Tvrdi da je neutemeljen tuženikov strah od javnog objavljivanja tražene informacije jer da on nema namjeru tu informaciju javno objaviti. Navodi da iz tuženikovog rješenja proizlazi da prvostupanjsko tijelo nije provelo nikakav test razmjernosti i javnog interesa gdje se i tuženik zaustavio samo na mogućnosti „osnovane sumnje“, a da tu sumnju nije ničim učinio vjerojatnom kao i da nije obrazloženo kako bi to utjecalo na „jednakost oružja“. Predlaže zakazati raspravu, u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev i riješiti stvar, a tuženika obvezati na plaćanje troškova upravnog spora.
4. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod navoda u obrazloženju pobijanog rješenja te ističe da se radi o dokumentu čiji se sadržaj odnosi na rad i postupanje tijela javne vlasti za koji se podrazumijeva javni interes, ali je nakon provedenog žalbenog postupka zaključeno da je po zahtjevu tužitelja prvostupanjsko tijelo pravilno zaključilo da postoje osnovane sumnje da bi dostupnost informaciji koju je

tužitelj tražio mogla utjecati na učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka pred ESLJP koji je u tijeku. Navodi da je uzeo u obzir i odredbu članka 10. Uredbe o Uredu zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava („Narodne novine“ 18/12. i 84/18.) i da je uvidom u sadržaj tražene informacije utvrđeno da taj dokument predstavlja radnju prikupljanja relevantnih dokaza i očitovanja za potrebe zastupanja Republike Hrvatske pred ESLJP u skladu s odredbama tog članka.

5. Tuženik tvrdi da se radi o uvidu vezanom za postupanje jednog suda u postupku koji je u tijeku, a u odnosu na primjenu odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI) prema kojoj je dovoljno postojanje „osnovane sumnje“ da bi objavljivanje informacije onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka. Tvrdi da je zaključio da je informacija koja je predmet žalbenog postupka upravo takav dokument odnosno dokument koji je usko vezan uz postupak pred ESLJP i koji je sastavljen isključivo za potrebe izrade očitovanja u tom sudskom postupku te da postoje osnovane sumnje da bi objavljivanje te informacije, a koju bi tužitelj mogao javno iznositi u smislu odredbe članka 9. ZPPI-a, mogla utjecati na učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka pred ESLJP, jer prema izričitoj zakonskoj odredbi korisnik koji raspolaže informacijom može slobodno raspolagati informacijom kojoj mu je omogućen pristup.

6. Tuženik dalje navodi da je uzeo u obzir da je postupak pred ESLJP kontradiktoran postupak, da tužitelj ima pravo na očitovanje na podnesak države o dopuštenosti i osnovanosti zahtjeva pa da će mu biti poznato i na temelju čega je Ured zastupnika RH pred ESLJP izradio svoje očitovanje. Tvrdi da je zaključeno da bi se omogućavanjem pristupa predmetnoj informaciji koja predstavlja temelj za pripremu očitovanja na tužiteljev zahtjev ESLJP narušila procesna ravnoteža u postupku jer bi se time tužitelju kao protivnoj strani omogućio uvid u pripremu očitovanja Ureda zastupnika RH na navode tužiteljeva zahtjeva ESLJP te ga stavilo u povoljniji položaj. Stoga osporava navode tužitelja da ga pobijano rješenje u sudskom postupku pred ESLJP stavlja u nepovoljniji položaj od tužene države RH. Ističe da u žalbenom postupku nije utvrđeno postojanje javnog interesa za javnom dostupnošću informacija iz navedenog sudskog postupka, osim što je vidljiv osobni interes tužitelja koji je stranka tog postupka. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi osporavano rješenje.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. U prvom redu valja navesti da iz sadržaja tužbe te odgovora na tužbu, kao i podataka u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom postupka pa je Sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se predmetno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

9. Iz spisa proizlazi da je korisnik V. Š. prvostupanjskom tijelu podnio zahtjev za pristup informacijama: preslici dopisa Ureda zastupnika RH kojim se od Županijskog suda u Osijeku i/ili sutkinje dr. sc. S. Z. traži očitovanje o njenom odlučivanju po žalbama: prvi put 16. lipnja 2011. i drugi put 7. srpnja 2011. u GŽ-1485/10 kao i prvi put 15. studenoga 2012. i drugi put 22. studenoga 2012. u GŽ-1431/12.

10. Prvostupanjskim rješenjem korisnikov zahtjev je odbijen primjenom odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a uz obrazloženje da se radi o informaciji koja je dio spisa predmeta koji se protiv Republike hrvatske vodi pred ESLJP pod brojem 963/18 povodom zahtjeva (tužbe) V. Š. te da se radi o komunikaciji između Ureda zastupnika RH i nadležnih tijela u okviru pripreme očitovanja Republike Hrvatske na tužiteljev zahtjev u tom predmetu. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik odbio kao neosnovanu pa je tužitelj pokrenuo predmetni upravni spor.

11. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

12. Odredbom članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a je propisano da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne.

13. Po ocjeni ovog suda tuženik je pravilno ocijenio da postoje osnovane sumnje da bi pristup traženim informacijama onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka koji se na tužiteljev zahtjev vodi protiv Republike Hrvatske pred ESLJP pod brojem 963/18. Naime, tijekom žalbenog postupka tuženik je utvrdio da tužitelj zahtijeva informacije o dokumentima koji predstavljaju radnju prikupljanja dokaza i očitovanja za potrebe zastupanja Republike Hrvatske u sudskom postupku koji je u tijeku te da bi otkrivanjem sadržaja tih dokumenata tužitelj bio u povoljnijem položaju čime bi se mogla narušiti procesna ravnoteža u postupku.

14. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na bojazan tuženika od javnog objavljivanja dobivene informacije, valja navesti da je načelo raspolaganje informacijom propisano odredbom članka 9. ZPPI-a, a prema kojem korisnik koji raspolaže informacijom ima zakonito pravo tu informaciju javno iznositi. Stoga su irelevantni tužiteljevi navodi da nema namjeru javno objavljivati zatraženu informaciju, kako to pravilno tvrdi i tuženik.

15. Što se tiče utvrđivanja postojanja javnog interesa za dostupnošću zatraženih informacija, pravilno je tuženik tijekom žalbenog postupka ocijenio da ne postoji javni interes za traženim informacijama, već da je utvrđen samo tužiteljev interes koji je stranka predmetnog sudskog postupka pred ESLJP koji je i pokrenut na njegov zahtjev.

16. Po ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno ocijenio prvostupanjsko rješenje zakonitim te kao neosnovanu odbio tužiteljevu žalbu, uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan, a koje radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanje prihvaća u cijelosti.

17. Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 5. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.